

der var noget andet, der stod forrest i fru Pernille Rosenkrantz-Theils målsætning.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen så er det jo fantastisk, at vi har sådan en som hr. Langballe, som kan give os et progressivt, fremadrettet og åndeligt input i debatten her i Folketinget.

Jeg vil sige, at når man bevæger sig rundt ude i uddannelsesverdenen, er der blevet skåret så meget over de sidste 10-20 år, at jeg selvfølgelig ikke synes, at den pædagogiske debat skal stå i baggrunden, men jeg mener sådan set, at de rammer, der er lagt for en meget stor del af vores uddannelsessektor, smadrer mulighederne for at gennemføre de ellers fantastiske, vidtløftige og åndrige pædagogiske debatter, vi kunne have herinde. Og et af eksemplerne på det er præcis gymnasierformen.

Jeg synes, der er meget store dele af den gymnasierreform, der bliver gennemført, som er gode bud på, hvordan fremtidens gymnasium skal se ud; jeg synes også, der er dele, der er fuldstændig hul i hovedet, men for en stor dels vedkommende synes jeg faktisk, det er gode bud på fremtiden.

Det kan godt være, vi alle sammen skal tale meget åndrigt, men jeg synes måske også, vi skulle prøve at holde debatten på jorden og diskutere, at den gymnasierreform ikke kan lade sig gøre på de økonomiske betingelser, man lægger op til med det her lovforslag, når man har tænkt sig at gennemføre en model à la den, vi kender på erhvervsskolerne.

Så alle de der vidtløftige, åndrige debatter, jamen de bliver også nødt til at stå deres prøve i virkelighedens verden, og det kan hr. Langballes vidtløftige og åndrige debatter altså ikke i forbindelse med gymnasierformen og det her forslag.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren.

Jeg giver herefter ordet til undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Først vil jeg takke hr. Søren Krarup for den varme velkomsttale, han holdt. Naturligvis nyder jeg at være befriet for det radikale åg, som jeg har båret så ofte i min politiske virksomhed, men jeg vil dog sige, at efter debatten, vi har haft i dag, ville jeg nu gerne forhandle lidt mere med

Det Radikale Venstre for at se, om ikke vi dog kunne få et lidt bredere flertal for de vigtige ting, vi taler om her.

Det handler om rammerne. Det pædagogiske indhold, den pædagogiske styring ligger fortsat i ministeriet som hidtil. Det vil jeg meget gerne understrege over for hr. Søren Krarup, for det ved jeg at han lægger meget vægt på.

I den anden ende af spekteret har vi så fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som gentagne gange står her og fabler om elevhold på 40 på tekniske skoler og 33 på gymnasier. Jeg mener, gennemsnittet ligger nærmere det halve, men det tror jeg da vi skal have oplyst Uddannelsesudvalget om, sådan at vi kan få syn for sagen med hensyn til disse rystende forhold, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil åbenbart har mødt, da hun har talt med nogle elever på en erhvervsskole, som åbenbart ikke ved, hvad de gennemsnitlige holdstørrelser er.

Jeg vil gerne bekræfte over for fru Carina Christensen, at det naturligvis er sådan – det står også i bemærkningerne, i hvert fald indirekte – at når man indretter et taxametersystem, så er det helt naturligt, at der i det indgår et grundtaxameter, et beløb til de fællesudgifter, som store og små institutioner har. Det er blot ikke rimeligt at gøre det beløb alt for stort, for vi skal jo sørge for, at så stor en del af pengene som muligt går til undervisning af elever, og derfor er det elevtallet, som er det afgørende kriterium.

Med hensyn til det problem, som fru Pernille Blach Hansen har nævnt eksemplificeret ved Viborg, at hvis Viborg får lov at vokse, så dør Bjerlingbro, vil jeg gerne understrege, at der jo ikke er noget i vejen for, at den midtjyske region siger til ministeren: Vil du ikke godt lægge en bremse på Viborgs ekspansion, for ellers så dør Bjerringbro. Jeg gad nok se den minister, som ville overhøre en sådan henstilling fra regionen. Det tror jeg ikke nogen minister vil gøre.

Kl. 16.35

Men jeg bliver nødt til at sige til både hende, hr. Carsten Hansen, fru Anné Bastrup og hr. Bjarne Laustsen, at det altså ikke nytter noget at bede om garantier for, at alle skoler bevares, at bede om garantier for, at deltagerbetalingen ikke stiger, at bede om garantier for, at alle nordjyske gymnasier bevares. Ingen af disse garantier findes i dag, ingen af dem findes i dag, og derfor findes de heller ikke i det lovforslag, vi drøfter.

Jeg undrer mig i øvrigt lidt over denne næsten ynkelige socialdemokratiske modstand imod alt i dette lovforslag. Jeg synes da, jeg kan